

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. április 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt ... I. r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. június 20. napján kihirdetett 41.(I.)Kb.585/2015/21. számú ítéletét megváltoztatja.

... II. r. vádlottal szemben kiszabott katonai mellékbüntetést 1 (egy) évre a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítására enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet ... I. r. vádlott és ... II. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. június 20. napján kihirdetett 41.(I.)Kb.585/2015/21. számú ítéletével ... (ténylegesen törzsőrmester) I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.301.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében, ezért 1 évi fogházbüntetésre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, és rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. ... II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.301.§ (1) bekezdésébe ütköző, bűnsegédként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében, ezért 150 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 150.000,- ft pénzbüntetésre, valamint 1 évre a törzsőrmesteri rendfokozatba visszavetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásról. A vádlottakat külön-külön kötelezte 102.924,- ft bűnügyi költség megfizetésére. Ellenben az I.r. vádlottat az ellene hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és 2 rb. súlyos testi sértés büntetnének kísérlete, valamint a II.r. vádlottat a bűnsegédként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és 2 rb. súlyos testi sértés büntetnének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a módosított vád szerinti bűnösség megállapítása, az I.r. vádlottal szemben végrehajtandó börtönbüntetés és közügyektől eltiltás

kiszabása, míg a II.r. vádlott esetében végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés és várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés kiszabása érdekében. Az I.r. vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbezett. A II.r. vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.666/2016/1-I. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést mindkét vádlott tekintetében visszavonta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott tekintetében hagyja helyben. Utalt arra, hogy a felmentésre irányuló védelmi fellebbezések mérlegelést támadnak, és az elsőfokú bíróság megfelelő jogkövetkezményt alkalmazott, ezért az ítélet enyhítésére sem látott lehetőséget.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében, mind a felmentés mind az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített tényállás egyrészt nincs kellően felderítve, másrészt az elsőfokú katonai tanács tényről tényre helytelenül következtetett. Mindkét megalapozatlansági ok a sértett sérülései körében merültek fel, az őt vizsgáló orvosok nyilatkozataival, illetve a szakértői véleményekkel kapcsolatban. A sérülések problémája azonban az egész bűnösség megállapítására kihat. A védelem megtette a szükséges indítványokat az ellentmondások feloldására, azonban ezeket az indítványokat az elsőfokú bíróság elutasította. Kifejtette a védő, hogy érthetetlen számára az, hogy K.L. doktor álláspontjával kapcsolatban a szakértők olyan álláspontot foglaltak el, hogy az általa tett megállapításokat nem fogadták el. K. doktor a vizsgálat során nem talált sérüléseket a sértetten, az eljáró szakértőknek azonban lehetősége lett volna K. doktor álláspontját megismerni, azonban az álláspontok ütköztetésére nem került sor. Érthetetlen, hogy miért hittek jobban K. doktornak az igazságügyi szakértők. K.L. doktor jelenleg a k-i kórház igazgatója, sebész, a sérülések tekintetében meglehetősen gyakorlattal rendelkezik. Ezen túlmenően a két vádlott végig következetes vallomást tett, és ez állt szemben a sértettek ellentmondásos vallomásával. tanú 1 vallomása, szavahihetősége látványosan megdőlt. Ezen körülményekre figyelemmel indokolt az I.r. vádlottal szemben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatása és a felmentő rendelkezés. Az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezésével kapcsolatban a védő utalt arra, hogy védencével szemben aránytalan büntetés a lefokozás. Ez ugyanis a szolgálati viszony megszüntetését eredményezi, amelytől az I.r. vádlott nehéz élethelyzetbe kerülne. A vonatkozó eseti döntések alapján is azt lehet megállapítani, hogy a lefokozás kiszabásánál a vádlott egész pályafutását mérlegelni kell, és jelentős súlya lehet a pozitív szolgálati előéletnek. Ezen túlmenően megállapítható, hogy az ítélet 10. oldala, annak első bekezdése megengedhetetlen általánosításokat tartalmaz. Utalt a védő arra, hogy az I.r.vádlottat lakókörnyezetében megbízható, becsületesnek embernek ismerik, aki felelősségteljesen végzi feladatait. Ez a körülmény is cáfolja azt, hogy a vádlott méltatlan lenne a rendfokozat viselésére. Ezért indítványozta védence tekintetében - másodsorban - a lefokozás mellőzését, valamint az előzetes bírósági mentesítésben történő részesítését.

A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett elsődlegesen felmentésre, másodsorban enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság által megismert és értékelt bizonyítékok olyan mértékben ellentmondásosak, hogy arra nem lehet tényállást alapítani. A sértetti vallomások önmagukkal, egymással és egyéb rendelkezésre álló bizonyítékokkal is ellentétesek. Az elsőfokú

katonai tanács a sértetti vallomásokban szereplő autó ablakából történő kiütést, valamint a sértettek motorral történő elcsúszását sem tudta megállapítani, és teljesen érthetetlen, hogy az ügyben eljáró orvosszakértői véleményekben, valamint az ügy kapcsán vizsgálatot végző többi orvos megállapítása között felmerült ellentmondásokat miért nem oldotta fel. A k-i kórház igazgatója is vizsgálta tanú 3 sértettet, és azt állapította meg, hogy nem volt rajta sérülés. A szakértők nem fogadták el az ő megállapítását, pedig szakmáját tekintve is traumatológus, biztos, hogy képes lett volna felismerni a sérülést. Az ellentmondásokra figyelemmel indokolt a másodfokú bíróság részéről az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, és mindkét vádlott felmentése. Abban az esetben, ha az I.r. vádlott terhére meg is állapítják a bűncselekmény elkövetését, akkor sem ítélték el ezért a II.r. vádlott. Nem állapítható meg a részéről semmilyen szándékosító magatartás. A II.r. vádlott tanú 1-1 szemben jogszerű intézkedést folytatott le. Az I.r. vádlott részéről, ha megállapítható bántalmazás, akkor az rövid lefolyású volt, nem lett volna lehetőség a megakadályozásra. A másodlagos indítványával kapcsolatban a védő kifejtette, hogy a rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetés eltúlzottan súlyos, és aránytalan az eddig hibátlan életvezetésű vádlottal szemben.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy húsz éve teljesít rendőri szolgálatot, és a megbetegedése után is a testületnél maradt. Kifejtette, hogy a lakókörnyezetében nehéz a rendőri munka, egyes emberek rögtön feljelentik azt a rendőrt, aki nem tetszik nekik. Előadta, hogy ő jogszerű intézkedést alkalmazott.

A II.r.vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz. Elmondta, hogy bűncselekményt nem követett el.

A vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált. A Be.348.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján azonban mellőzte a felülbírálatot mindkét vádlottat érintően az elsőfokú ítéletben írt felmentő rendelkezések tekintetében, figyelemmel arra, hogy az ügyészi fellebbezés visszavonását követően azokat már jogorvoslat nem támadta.

A vádlottaknak és védőiknek a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Így helyesen alkalmazta a Be.310.§ (2) bekezdésében írt rendelkezést, amikor az ügyészi vádmódosításra figyelemmel a tárgyalást védők indítványára elnapolta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget. A vádlottak mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését. Arra hivatkoztak, hogy szabályszerű intézkedést folytattak le tanú 3-mal, és tanú 1-lal szemben, illetve tanú 3-t szabályosan állították elő. Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács az ügyben igen részletes, alapos bizonyítási eljárást folytatott le. Ennek során kihallgatta a vádlottakat, az intézkedés alá vont fiatalok személyeket, a cselekményről

tudomást szerző releváns tanúkat, meghallgatta az ügy nyomozása során szakértői véleményt adott igazságügyi orvosszakértőt, ismertette a releváns okiratokat, illetve maga is kirendelt igazságügyi orvosszakértőt elsősorban annak tisztázására, hogy mire vezethető vissza az ellentmondás a különböző orvosi vizsgálatok megállapításai között, melyik orvosi vizsgálat eredménye az, amelyik szakértői szempontból elfogadható, és miért. A szakvélemény előterjesztését követően az elsőfokú katonai tanács a tárgyalási szakban kirendelt igazságügyi orvosszakértőt is meghallgatta. A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítélete 4. oldal alulról második bekezdésétől a 8. oldal közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy fk. tanú 3 sértett rendőri intézkedés során történő bántalmazása tekintetében miért nem a vádlottak védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Helyesen döntött az elsőfokú katonai tanács, amikor észlelve egyrészt a vádlottak vallomásainak az egyéb bizonyítékokkal kapcsolatban fennálló ellentmondását, valamint az intézkedés alá vont fiatalok személyek vallomásaiban, valamint azoknak egyéb bizonyítékokkal kapcsolatban fennálló ellentmondásait, a tényállást elsősorban az ügyben megismert objektív bizonyítékokra, mindenekelőtt fk. tanú 3 sértett sérüléseire, illetve az azt bizonyító orvosi dokumentációra, valamint igazságügyi orvosszakértői véleményekre alapozta. A sérülés tekintetében részben a sértett első orvosi vizsgálatának dokumentációja, a sértett házi orvosa által készített orvosi látlet és vélemény megállapításai, valamint az ügyben előterjesztett két igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapítása egymást alátámasztották. Egyébként az elsőfokú katonai tanács ítélete 8. oldal ötödik és hatodik bekezdésében kellő magyarázatát adta annak, hogy miért nem látta indokoltnak a tárgyalás keretében a sértettet harmadikként vizsgáló és rajta sérülést egyáltalán nem észlelő dr. K.L. tárgyaláson, az igazságügyi orvosszakértők jelenlétében történő tanú kihallgatását. Megállapítható, hogy mindkét igazságügyi orvosszakértő határozott véleményt fogalmazott meg abban a tekintetben, hogy a kórház sürgősségi betegellátó ambulancián történt vizsgálat eredménye miért nem tekinthető irányadónak.

A másodfokú katonai tanács a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a II.r. vádlott által becsatolt okiratok, továbbá nyilatkozata alapján a személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy: „2017. március 26. napján gyermeke született, akinek eltartásáról kell gondoskodnia”.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlottak és védőik fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá, hogy a védőknek a megalapozatlanságra, felderítetlenségre, illetve helytelen ténybeli következtetésre történő hivatkozása nem alapos. A rendelkezésre álló bizonyítékok tanú 3 sértett bántalmazását kétséget kizáróan alátámasztják. Az elsőfokú bíróság által megállapított, és a másodfokú katonai tanács által kiegészített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottaknak és védőinek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére, és ezen keresztül a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekményeik jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... I.r. vádlott bűnösségét a Btk.301.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében, míg ... II.r. vádlott bűnösségét a Btk.301.§ (1)

bekezdésébe ütköző bűnsegédként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében megállapította. A törvényszék katonai tanácsa ítélete 8. és 9. oldalán kellő részletességgel foglalkozott a cselekmények jogi minősítésével. Helytállóan állapította meg, hogy a II.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy társa jogellenes magatartásánál bár mindvégig jelen volt, és azt nem akadályozta meg, az I.r. vádlott cselekményére szándékerősítően hatott, ezért bűnsegédként valósította meg a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetét. Az I.r. és II.r.vádlottak egyazon rendőrfőnök tagjai voltak, és közös intézkedést folytattak a fk. sértettekkel szemben. A sérüléssel érintett fk. tanú 3mal szemben az I.r.vádlott, míg fk. tanú 11al szemben a II.r. vádlott hajtotta végre a konkrét cselekményeket. Vallomásaikból megállapítható, hogy tanú 11al szemben semmilyen kényszerítő intézkedés megtételére nem került sor, őt leültette a II.r.vádlott és az iratait kérte el. Olyan cselekmény végzésére nem került sor vele szemben, amely a II.r.vádlott figyelmét elvonhatta volna az I.r.vádlott bántalmazási cselekményéről. A II.r.vádlott hivatásos rendőrként köteles a bűncselekmény elkövetését megakadályozni, illetve, ha ilyet észlel jelentési kötelezettség terheli. Megállapítható azonban, hogy a II.r.vádlott nem akadályozta meg az I.r.vádlott magatartását, de semmilyen módon nem jelezte, hogy azt kifogásolná, lényegében végignézte a bántalmazást. Ilyen módon magatartása tehát valóban szándékerősítően hatott az I.r.vádlottira.

Az I.r.vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése nem, de a II.r.vádlottnak és védőjének az erre irányuló fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. A II.r.vádlott tekintetében az enyhítő körülmények kiegészítésre szorulnak azzal, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá mindkét vádlott tekintetében értékelni kell a bekövetkezett időmúlást. Az elsőfokú katonai tanács helytállóan tüntette fel a súlyosító körülmények között az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, azonban az elsőfokú ítélet 10. oldal első bekezdésében írt általánosító megállapításokat mellőzi. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az I.r.vádlott cselekménye tárgyi súlyára, az alanyi bűnösség fokára, a javára és terhére megállapítható bünteteskiszabási körülményekre figyelemmel őt egy évi szabadságvesztésre ítélte. Nem kifogásolható az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása sem. A mintegy 20 éve jó színvonalon rendőri szolgálatot teljesített I.r.vádlott esetében helyes a kiszabott szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztése, és törvényes a próbaidő tartama is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor arra a megállapításra jutott, hogy az ugyanilyen bűncselekményt ismételten elkövető vádlott nem tartható meg a rendőri szolgálatban, és méltatlan arra, hogy rendfokozatot viseljen, ezért őt lefokozás katonai büntetésre is ítélte. Helyesen döntött az elsőfokú katonai tanács amikor a II.r.vádlottal szemben cselekménye kisebb tárgyi súlyára a bűnsegédként történt elkövetésre figyelemmel - enyhítő rendelkezés alkalmazásával - lehetőséget látott pénzbüntetés kiszabására. A másodfokú katonai tanács csupán annyiban helyesbíti a büntetésnek az elsőfokú ítélet 10. oldalán írt indokolását, hogy a pénzbüntetés kiszabására a Btk.82.§ (2) bekezdés d) pontja és (3) bekezdése alapján került sor. A kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma arányos a cselekmény tárgyi súlyával, míg a napi tétel összege igen méltányosan a törvényi minimumban került meghatározásra. A másodfokú bíróság a szolgálatát jó szinten teljesítő, fenyítéssel nem, csak dicsérettel rendelkező, a törvénnyel eddig összeütközésbe nem került II.r. vádlott esetében - az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett további enyhítő körülményekre is figyelemmel - indokolatlannak látta rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetés kiszabását. Vele szemben, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a II.r.vádlottal szemben kiszabott katonai mellékbüntetést 1 évre a soron következő fizetési fokozatban előresorolásra előírt

várakozási idő meghosszabbítására enyhítette a Btk.140.§ (1/a) és a (2) bekezdései alapján, mert álláspontja szerint a büntetési célok érvényesülése szempontjából elegendő az is, ha a II.r. vádlottnak a fizetési fokozatban történő előre sorolást hosszabb várakozási idő eltöltésével kell kiérdemelnie.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján -mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. április 7.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I.r. és ... II.r.vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és az I.r.vádlott szabadságvesztése kivételével végrehajtható.

Budapest, 2017. április 7.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hiteléül:

Iván Erika
bírószági ügyintéző